

Bijbels perspectief

Het woord van de week

Colossenzen 3:1

Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods.

Dit tekstvers raakt de praktische kant van wat Paulus in Colossenzen 1 gezegd heeft over het besef van de hoop die in de hemelen is weggelegd.

In het hier en nu mag en moet namelijk - in woord en daad - zichtbaar gaan worden wat het kind van God in Christus Jezus gevonden heeft. Paulus bedoelt in deze woorden zoveel aan te geven als: degene die zegt Pasen voor zich te kennen (een 'kennen' in de zin zoals door hem verwoord in Romeinen 6), zal de dingen moeten zoeken die boven zijn om vervolgens daarin en van daaruit het leven te leven. Diegene is een leesbare brief van Christus (2 Cor. 3:3). Het belang van dit alles kwam ik ergens als volgt verwoord tegen: 'Wij zijn de enige Bijbel die sommige mensen ooit zullen lezen'. Een waarheid om eens goed tot je te laten doordringen!

Want *wordt* de heerlijkheid van Christus door mij heen zichtbaar? Ziet een niet christen in mij - dat wil zeggen hoe ik handel en wandel - Jezus Christus? Dat het daarbij niet om iets statisch gaat maar om een groeiproces, blijkt wel uit de volgende woorden van Paulus: En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is (2 Cor. 3:18). Wanneer ik getuig de hoop te kennen waarover Paulus in Colossenzen 1 spreekt en op basis daarvan belijd een burger in de hemelen te zijn en getuig dat dáár mijn wandel is, maak ik dat belijden dan ook zichtbaar in de praktijk?

Francis Schaeffer sprak ooit eens over de stoelendans van de christen en bedoelde daarmee duidelijk te maken dat er een groot verschil is in wat ik als christen belijd en leef. Op de zondag (en in de stille tijd) richt ik in het hier en nu mijn oog op God, ik stem af op de hemel en Hij de Drie enige staat centraal, maar op de maandag, in het alledaagse bestaan bepaal ik zelf de 'shots', leef ik volgens mijn idee, mijn IK. En dat terwijl God bedoelt dat ik mijn leven vanuit Hem, dat is hemels georiënteerd leef - de heerlijkheid van Christus Jezus weerspiegel.

Concreet is dat ooit heel mooi verwoord in een motto dat zelfs een hele beweging op gang heeft gebracht, een motto dat in vier letters werd samengevat: WWJD. What Would Jesus Do - Wat zou Jezus doen. Dat houdt in: geen stoelendans meer en niet alleen op de zondag mij richten op God, maar vanuit mijn gericht zijn op God mijn leven leven. Het 'Gij geheel anders (Ef. 4:20)' in de praktijk brengen. Dat is alles behalve gemakkelijk! Maar voor wie gegrepen is door de *hoop*, wie *geloofd* en weet wat *Liefde* is, is dat wel het verlangen! Juist de ervaring met de moeite om dit hier en nu gestalte te geven, zal je stuwen om Hem voortdurend te blijven zoeken en zal het verlangen naar 'thuis' vergroten. Is er een grotere aanbidding denkbaar dan Hem te leven? Te beseffen dat ik misschien de enige Bijbel ben die iemand ooit zal lezen?